

AHNAAT LAINSÄÄTÄJÄT

Peter Schiff – 20.02.2009

Miljoonien kodinomistajien kamppaillessa nyt maksaakseen takaisin rahoja, joita heidän ei selkeästi olisi pitänyt lainata, johtajamme ovat oikeutetusti heiluttaneet sormiaan ahnaille luotottajille, jotka houkuttelivat väitetyksi viattomat lainaajat ja maan rahoitukselliseen käärmeeen pesään. Vaikka asuntoluottoteollisuus selkeästi ansaitsee hyvän osan syyllisyydestä, syytteettä jääneitä kanssavehkeilijöitä on paljon. Laittomuuksien tekijät ovat edelleen vapaalla jalalla ja itse asiassa kiireisiä hautoessaan suunnitelmaa aikaisempien virheiden pienentämiseksi.

Toisin kuin kongressin marmoriseiniltä kaikuva viesti, suurin osa paisuvan asuntokuplan aikana lainanneista ymmärsi selkeästi heidän lainojensa ehdot. Useimmat käsittivät, ettei heillä ole varaa maksaa lainanlyhennyksiä sen jälkeen kun alennetut lyhennyserät loppuvat, mutta hyppäsivät joka tapauksessa innoissaan velkaaltaaseen uskoen, että taattu kiinteistöjen arvonnousu tai nopea ja voitollinen myynti tulisivat pitämään heidät pinnalla.

Vaikka luotottajat ja lainaajat molemmat toimivat oman intressinsä mukaisesti, mitä voimme sanoa taloutemme lainsäätäjistä, joiden odotetaan suojelevan kaikkien yhteistä etua? Heidän toimintansa rohkaisi koko surullista sirkusta. Eikö pidäkin paikkansa, että ilman Fedin selkeästi liian alhaista korkotasoa, kongressin tarjoamia löyhiä lainavaatimuksia ja moraalikatoa suosionosoituksina Freddille, Fannille ja FHA:lle sekä verolainsäädäntöön rakennettuja monia kiinteistötukiaisia, mitkään näistä ahnaista lainoista eivät olisivat voineet olla mahdollisia.

Jos luotottajat olisivat käyttäneet parempaa arvostelukykä ja lainaajat olisivat vältelleet raskaita velkataakkoja, molemmat osapuolet olisivat tänä päivänä selkeästi paremmassa rahoituksellisessa tilanteessa. Sen sijaan lainaajat vaativat luottoja täyttääkseen unelmansa välittömistä kiinteistörikkauksista, luotottajia painostettaessa näiden täyttämiseen.

Aikaisempina sukupolvina kodinomistajilta vaadittiin säästöjä etumaksuihin ja hankintojen lykkäämistä, kunnes heillä todella olisi varaa perinteiseen 30-vuoden kiinteän asuntolainaan. Mutta viime vuosina kodinomistamisen tullessa osaksi julkista

politiikkaa, valtio syytti lainanantajia syrjinnästä ja vaati alempia luottovaatimuksia ja helpompia ehtoja. Valtion takuiden kanssa asuntolainateollisuus kasvatti tyytyväisenä sekä liikevaihtoaan että tuki parempaa yhteiskuntaa.

Mutta kieltämällä luotot, vaikka se vaatisi lainaajilta luopumista jostain selkeästi halutusta, lainanantajat eivät tee ainoastaan arvokasta palvelusta lainaajille, vaan myös yhteiskunnalle. Ottaen huomioon sen sotkun jossa tällä hetkellä olemme kiinteistökuplan aikana tehtyjen huonojen lainojen ansiosta, tämän opetuksen olisi pitänyt tulla hyvin ymmärretyksi. Valitettavasti näin ei vain ole, sillä nyt samat muutosvoimat ovat toiminnassa paljon laajemmassa mittakaavassa.

Kohdatessaan mahdollisuuden alenevasta elämäntyylistä Yhdysvaltain hallitus lainaa biljoonia dollareita inflatoidakseen keinotekoisesti deflatoituvaa kuplatalouttamme. Rahat käytetään sekä hallinnon laajentamiseen että rahoittamaan kuluttajien kulutuksen lisäämistä. Ottaen huomioon rahataloudellisen tilanteemme tämä on juuri päinvastaista mitä meidän tulisi tehdä.

Globaalit luotottajat tekevät nyt samoja virheitä kuin sub-prime asuntoluotottajat. He lainaavat meille rahaa, jota emme voi koskaan maksaa takaisin. Tässä prosessissa he mahdollistavat suurimman valtionhallinnon laajentumisen sitten New Dealin ja ylettömästä kulutuksesta valmiiksi kärsivän talouden rampauttamisen.

Vaikka saattaa kuulostaa karskilta, niin olisi kaikille paljon parempi, jos ulkomaiset ystävämme yksinkertaisesti kieltäisivät meiltä luotot. Koska heidän lainansa ainoastaan edistävät valtiomme kasvua ja pitävät keinotekoisesti yllä kulutuskysyntää, heidän säästönsä eivät ainoastaan katoa, vaan heidän uhrauksensa tulevat myös vakavasti pahentamaan ongelmiamme.

Samoin kuin asunnonostajat tekivät tällä vuosikymmenellä, Yhdysvaltain valtio tulee lainaamaan niin paljon rahaa kuin maailma hölmönä on valmis sille luotottamaan, ja se tulee käyttämään nämä rahat tukahduttaakseen elämän taloudestamme. Tällä hetkellä valtion hallinto kasvaa kuin syöpä, tullen ruokituksi pääosin ulkomailta saaduilla varoilla. Näin toimiessaan se asettaa hirvittävän velkataakan kansalaisilleen, sitoen heidät joko eliniäksi rampauttaviin koronmaksuihin tai karkaavaan inflaatioon.

Ulkomaisessa lainanotossa ei lähtökohtaisesti ole mitään vikaa. Jos varat kohdistettaisiin mahdollistamaan yksityisten yritysten pääomainvestointeja, lainat eivät ainoastaan hyödyntäisi luottottajia, vaan ne hyödyttäisivät myös kansakuntaamme. Varat vahvistaisivat teollista pohjaamme ja tarjoaisivat perustan, jolle elinvoimainen talous voitaisiin rakentaa.

Jos ulkomaalaiset lopettaisivat meidän luottottamisen, siitä seuraisi joitain välittömiä kipuja, mutta kova rakkaus on juuri sitä mitä nyt tarvitsemme. Amerikkalaisten pakottaminen elämään kykyjensä mukaan, erityisesti Yhdysvaltin hallinnon, on yhtä hyödyllistä taloutemme pitemmän aikavälin terveydelle kuin vastaava pidättyminen olisi ollut, jos asuntoluottojen lainaajat olisivat sitä harjoittaneet. On valitettavaa, että vain hyvin harvat meistä näyttävät pystyvän yhdistämään nämä asiat tai oppimaan mitään menneisyyden virheistä – jopa silloin kun historiankirjojen muste on vielä tuskin edes kuivunut.

Copyright © 2009 [Euro Pacific Capital](#)
Translation copyright © 2009 Petri Kajander